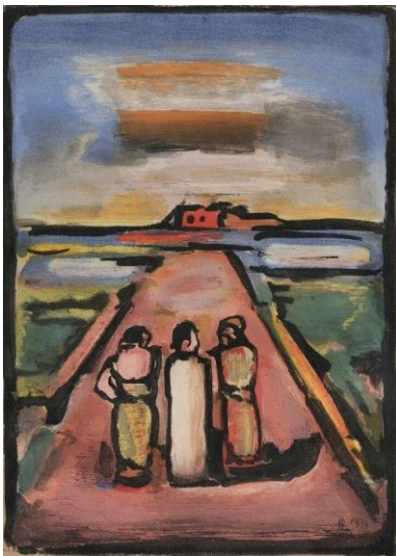

Μετα-σκέψεις προς... σκέψιν, στην αρχή της Μ. Τεσσαρακοστής

**Το αμφί-σημον «μετά»
μ.Χ. : μετά Χριστόν ή και μετά Χριστού;**

Σε πρόσφατη ανακοίνωσή μας σε Συνέδριο της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών (4-7 Νοεμβρίου 2021) αναφερθήκαμε σε μια **μετα-Ποιμαντική**. Σήμερα όλοι μιλούμε ότι ζούμε **την εποχή του μετά**. Το μετά χαρακτηρίζει κάτι χρονικά, όπως για παράδειγμα, ότι το σήμερα είναι μια μεταχριστιανική εποχή, μια κοινωνία δηλαδή που αφήνει πίσω της τις χριστιανικές αξίες.

Η Εκκλησία ζούσε ανέκαθεν και ανήγγελλε *το μετά*. Στη συνέχεια του Ιωάννου του Προδρόμου ο Ιησούς κήρυξε κήρυγμα μετανοίας, μετά-νοείτε. Θα μπορούσε να εκληφθεί ως «σκεφτείτε το μετά»! Μην σκέφτεστε το τώρα ή το πριν. Μετά-νοώ σημαίνει καταλαβαίνω εκ των υστέρων, μετά, τι έχω κάνει. Ο λαός μας θα το έλεγε «στερνή μου γνώση να σ' είχα πρώτα». Το μετά μπορεί να είναι και δηλωτικό κάποιας σχέσεως.

Εδώ θα μπορούσαμε το χρονικό μετά, μετά Χριστόν (μ.Χ.), να το εκλάβουμε στη λόγια χρήση του ως συν-οδευτικό: μετά Χριστού. Η αλλαγή οπτικής γωνίας της προθέσεως «μετά» μας δείχνει μια εντελώς άλλη προοπτική. Το ορόσημο που ξεχωρίζει εποχές προ και μετά Χριστόν παίρνει μια άλλη τελείως σημασία. Ζούμε σε μια εποχή **μετά Χριστόν**, αλλά ζούμε και **με τον Χριστόν**, μετά Χριστού. Αυτό είναι το σημαντικό. *Η Πορεία προς Εμμαούς* (πίνακας του Georges Rouault) μας θυμίζει την *κοινή πορεία*. Να σημειώσουμε ότι ο πατέρας της παραβολής του Ασώτου έλεγε στον μεγαλύτερο γιο ότι εκείνος ήταν πάντα μαζί του (μετ' εμού). Ο γιος, όμως, δεν είχε εκτιμήσει τι σήμαινε αυτό, γιατί σ' αυτό το μαζί (μετά) κρίνεται η ποιότητα της σχέσης.

Νομίζω ότι η μετάθεση από το χρονικό στο συν-οδευτικό κρίνει και θα κρίνει την όλη πορεία του ανθρώπου. Με αυτές τις σκέψεις ή μάλλον τις μετά-σκέψεις μπορούμε να εμβαθύνουμε και στην επίκληση της περιόδου της Μεγάλης Τεσσαρακοστής προς τον Ζωοδότη Χριστό: *«της μετα-νοίας ανοιζόν μοι πύλας...»*, ώστε να καταλάβουμε εκ των υστέρων (μετά) *τα πεπραγμένα μας...* δεινά ή άλλα. Άλλωστε ο ίδιος ο Κύριος μας διαβεβαιώνει, στο τέλος του Ευαγγελίου του Ματθαίου, ότι θα είναι μαζί μας για πάντα (Ματθαίου 28, 20). Εμείς, όμως, θα είμαστε μαζί Του;

Αλέξανδρος Μ. Σταυρόπουλος

*«Ἴδου ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας
ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν»*